

Lovforslag nr. L 96. Fremsat den 2. juni 1998 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Befordringsfradragjustering for lavindkomster og forhøjelse af beskatningsprocenten for fri firmabil)

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 C indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Skattepligtige med en indkomst, der ikke overstiger 136.100 kr., kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratække 25 pct. af befordringsfradraget, som opgjort efter stk. 1-3, dog højst 6.000 kr. Skattepligtige med en indkomst, der overstiger 136.100 kr., kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratække 25 pct. af befordringsfradraget, som opgjort efter stk. 1-3, dog højst 6.000 kr. Procentsatsen og maksimumbeløbet på 6.000 kr. efter 2. pkt. reduceres med henholdsvis 0,5 procentpoint og 2,0 pct. pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger 136.100 kr. Indkomsten efter 1.-3. pkt. opgøres efter lov om arbejdsmarkedsfonde § 8, stk. 1, litra a, b, d og e, og § 10 samt ydelser, der udbetales af en arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., dagpengegodtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag, der udbetales af arbejdsgivere i henhold til § 84 i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. og dagpenge efter loven om dagpenge ved sygdom eller fødsel, bortset fra dagpenge, der erstatter B-indkomst eller ydes som frivillig sikring efter lovens § 20. Indkomst-

beløbet på 136.100 kr. reguleres efter personskatteovens § 20.«.

Stk. 4 - 7 bliver herefter stk. 5 - 8.

2. § 9 C, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Har den skattepligtige adgang til en af arbejdsgiveren betalt befordring med offentlige eller private transportmidler, og har den skattepligtige foretaget fradrag for befordring efter stk. 1-4, skal den skattepligtige ved indkomstopgørelsen medregne værdi af fri befordring svarende til fradraget efter stk. 1-3 for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befordring.«.

3. I § 9 C, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

4. § 16, stk. 4, 2. pkt., affattes således: »For indkomståret 1999 udgør procentdelen 24, og for indkomståret 2000 og følgende indkomstår udgør procentdelen 25.«.

5. I § 16, stk. 4, 8. pkt., ændres »§ 9 C, stk. 6« til: »§ 9 C, stk. 7«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 4, har virkning fra og med indkomståret 1999. § 1 nr. 1-3 og 5, har virkning fra og med indkomståret 2002.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget fremsættes som led i regeringens forslag om justeringer af lovgivningen om personbeskattningen. Der henvises til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte lovforslag om ændring af lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), lov om kommunal indkomstskat og skattestyrelsesloven (Skattejusteringer).

Lovforslaget går ud på at justere fradraget for befording for personer med lavere arbejdsindkomster.

Der kan fra og med 2002 ikke fratrækkes ligningsmæssige fradrag - herunder befodringsfradrag - i grundlaget for bundskatten. Herved falder skatteværdien af fradragene med 6 procentpoints svarende til bundskatteprocenten i 2002. Som kompensation for denne mistede skatteværdi og som beskæftigelsesfremmende foranstaltning foreslås det, at der fra 2002 indføres en ordning med et forhøjet fradrag for lavtlønnede erhvervsaktive.

Forslaget skal ses som et led i regeringens bestræbelser for, at også de lavere lønnede opnår en økonomisk gevinst ved at arbejde i forhold til at oppebære dagpenge eller kontanthjælp.

Det justerede fradrag foreslås beregnet på grundlag af det normale befodringsfradrag efter ligningslovens § 9 C, som den skattepligtige selv indberetter til skattemyndighederne på den årlige selvangivelse. Forslaget vil hverken medføre ændringer i de normale regler for befodringsfradrag mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads eller medføre ændringer i forhold til udfyldelsen af selvangivelsen. Justeringen af befodringsfradraget foreslås beregnet af skattemyndighederne og vil indgå i årsopgørelsen for alle berettigede.

Herudover går lovforslaget ud på at forhøje beskattningen af fri firmabil ved at lade procentsatsen stige fra 23 pct. i 1998 til 24 pct. i 1999 og til 25 pct. fra og med 2000.

Gældende regler

1. Befodringsfradraget

Befodrning mellem sædvanlig bopæl og arbejds-

plads har privat karakter og er derfor som udgangspunkt ikke fradragsberettiget.

Med hjemmel i ligningslovens § 9 C er der imidlertid indført adgang til et standardiseret fradrag. Alle skattepligtige, der befodrer sig mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads, dvs. lønmodtagere, selvstændigt erhvervsdrivende og honorarmodtagere m.fl., kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretage befodringsfradrag efter reglerne i § 9 C, stk. 1-3. For befodrning mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage gælder reglerne i § 9 B, stk. 1, litra a, om erhvervsmæssig befodrning.

Fradraget er uafhængigt af, hvilket befodringsmiddel der anvendes, og dermed hvilke faktiske udgifter befodrningen medfører. Fradraget opgøres i alle tilfælde med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometersats, der fastsættes af Ligningsrådet på grundlag af udgiften ved befodrning med bil. Satsen er i 1998 134 øre pr. km.

Alene den del af den daglige befodrning, der overstiger 24 km, berettiger til fradrag. For daglig transport mellem 25 og 100 km foretages fradraget med Ligningsrådets sats. For befodrning herudover beregnes fradraget med 50 pct. af Ligningsrådets sats.

Fradraget foretages i den skattepligtige indkomst. Begrænsningen af fradragsretten for lønmodtageres udgifter til det beløb, hvormed de samlede udgifter overstiger det regulerede grundbeløb på 3.000 kr., gælder ikke fradrag for befodrning omfattet af § 9 C, jf. § 9, stk. 2.

Såvel lønmodtagere som selvstændigt erhvervsdrivende, honorarmodtagere m.fl. kan ud over befodringsudgifter mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads have udgifter til erhvervsmæssig befodrning.

Lønmodtagere kan imidlertid som hovedregel kun foretage fradrag for udgifter til erhvervsmæssig befodrning efter § 9 C, dvs. de almindelige befodringsfradragsregler for transport mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Dette betyder, at lønmodtagere, der både har befodrning mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads og erhvervsmæssig befodrning på samme

dag, beregner det daglige befordringsfradrag på baggrund af den del af den samlede daglige befordring, der overstiger 24 km.

Fradraget for erhvervsmæssig befordring kan således for lønmodtagere også kun foretages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dog kan lønmodtagere, der har flere arbejdsgivere og for disse i forbindelse med kundeopsøgende aktiviteter har erhvervsmæssig befordring, der vedrører flere af disse arbejdsgivere på en gang, foretage fradrag for erhvervsmæssig befordring efter § 9 B, jf. § 9 B, stk. 3. Fradraget indrømmes i den personlige indkomst, jf. personskatteloven § 3, stk. 2, nr. 9.

Derimod kan selvstændigt erhvervsdrivende og honorarmodtagere m.fl., der ikke er lønmodtagere, altid fradrage erhvervsmæssige befordringsudgifter ved opgørelsen af den personlige indkomst.

2. Fri firmabil

Den skattemæssige værdi af fri firmabil sættes efter ligningslovens § 16, stk. 4, til en procentdel af bilens værdi. Det er rådigheden over firmabil til privat brug, der herved beskattes. Den skattemæssige værdi er derfor uafhængig af omfanget af den private kørsel.

Baggrunden for den skematiske værdiansættelse i § 16, stk. 4, er ønsket om at forenkle administrationen af beskatning af fri firmabil for myndighederne og de skattepligtige, således at det bl.a. ikke er nødvendigt at arbejde med kørselsregnskaber eller skønne over omfanget af den private kørsel.

Beregningsgrundlaget (bilens værdi) for den skattemæssige værdiansættelse skal mindst udgøre 150.000 kr. og højst 400.000 kr., uanset bilens faktiske værdi i øvrigt.

Procentdelen var 20 for indkomståret 1994, 21 for indkomståret 1995, 22 for indkomståret 1996 og er 23 fra og med indkomståret 1997.

Lovforslaget

1. Justering af befordringsfradraget fra og med 2002

Det foreslås, at der gives et forhøjet fradrag for befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads for personer med lavere indkomster.

Skattepligtige med en indkomst før arbejdsmarkedsbidrag under 180.000 kr. (1998-niveau) gives et yderligere fradrag på 25 pct. af det normale befordringsfradrag, dog højst 6.000 kr. For skattepligtige med en indkomst over 180.000 kr. aftrappes procent-satsen og maksimumbeløbet for hver 1.000 kr., som

indkomsten overstiger 180.000 kr., således at muligheden for et justeret befordringsfradrag er bortfaldet ved 230.000 kr. (1998-niveau).

Hvem er omfattet.

Forslaget omfatter alle skattepligtige, der kan foretage det almindelige fradrag for befordringsudgifter mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads efter ligningslovens § 9 C. Forslaget omfatter således lønmodtagere, selvstændigt erhvervsdrivende og honorarmodtagere m.fl., der har udgifter til befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Forslaget omfatter således også lønmodtagere, som har udgifter til erhvervsmæssig befordring efter ligningslovens § 9 B, og som efter reglerne skal foretage fradrag herfor efter ligningslovens § 9 C. Uanset om der er foretaget befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads eller af lønmodtagere er foretaget erhvervsmæssig befordring i henhold til ligningslovens § 9 B - er fradragssatsen efter § 9 C ens.

Forslaget omfatter derimod ikke skattepligtige, der ikke opfylder afstandsbetingelsen mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads og derfor ikke er berettiget til et befordringsfradrag efter § 9 C.

Hvilken type befordring.

Justering af befordringsfradraget beregnes på grundlag af den befordring, som kan fradrages i medfør af ligningslovens § 9 C, dvs. den befordring, der kan fratrækkes i den skattepligtige indkomst.

Som nævnt ovenfor har lønmodtagere, efter de gældende regler, som hovedregel fradrag for udgifter til erhvervsmæssig befordring efter samme regler, som gælder for fradrag for udgifter til befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Beregningen af befordringsfradraget sker derfor på grundlag af den samlede befordring, uanset om det er befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads eller erhvervsmæssig befordring. Standardsatsen for lønmodtageren er således ens, uanset hvilken type befordring der foretages. Forslaget indebærer derfor, at justering af befordringsfradraget beregnes på grundlag af lønmodtagerens samlede normale befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 C, stk. 1-3. Det normale befordringsfradrag oplyser lønmodtageren som hidtil selv ved indgivelsen af selvangivelsen, hvorefter justeringen af fradraget automatisk beregnes af skattemyndighederne.

Tilsvarende beregnes justering af befordringsfradraget for selvstændigt erhvervsdrivende og honorarmodtagere m.fl. på grundlag af befordringen mellem

sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Det normale befordringsfradrag oplyser den skattepligtige som hidtil selv ved indgivelsen af selvangivelsen, hvorefter justeringen af fradraget automatisk beregnes af skattemyndighederne.

Den form for befordring, som kan fratrækkes i den personlige indkomst, dvs. erhvervsmæssig befordring i henhold til ligningslovens § 9 B eller statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, indgår ikke i grundlaget for beregning af justering af befordringsfradraget. Den erhvervsmæssige befordring, som selvstændigt erhvervsdrivende og honorarmodtagere m.fl. samt lønmodtagere med kundeopsøgende aktiviteter for flere arbejdsgivere efter de gældende regler kan fratække i den personlige indkomst, holdes derfor udenfor.

Beregning

Grundbeløbet, for hvor aftrapningen starter, er i den foreslåede lovtæst fastsat til 136.100 kr. i 1987-niveau. I 1998-niveau svarer dette til en indkomst på 180.000 kr.

Skattepligtige med en indkomst, der ikke overstiger 180.000 kr. (1998-niveau), kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratække 25 pct. af befordringsfradraget, som opgjort efter de almindelige regler i ligningslovens § 9 C, dog højst 6.000 kr.

Skattepligtige med en indkomst, der overstiger 180.000 kr. (1998-niveau), kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratække 25 pct. af befordringsfradraget, som opgjort efter de almindelige regler i ligningslovens § 9 C, dog højst 6.000 kr. For skattepligtige med en indkomst, der overstiger 180.000 kr. (1998-niveau), reduceres procentsatsen og maksimumbeløbet på de 6.000 kr. med henholdsvis 0,5 procentpoint og 2,0 pct. pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger 180.000 kr. Maksimumbeløbet nedsættes således med 120 kr. pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger 180.000 kr. Muligheden for befordringsfradragjustering er helt bortfaldet ved 230.000 kr. (1998-niveau).

Opgørelse af indkomsten.

Det foreslås, at den indkomst, der skal danne grundlag for beregning af justering af befordringsfradraget, opgøres med udgangspunkt i de samme regler, som gælder for beregning af arbejdsmarkedsbidraget.

Reglerne om arbejdsmarkedsbidrag anvendes af administrative grunde, da det er oplysninger, som skattemyndighederne allerede er i besiddelse af ved årsopgørelsen. Desuden beregnes arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget blandt andet på grundlag af indtægter

fra personligt arbejde, som skatteyderen befordrer sig til.

For løn- og honorarmodtagere opgøres indkomsten af de indtægtsarter, som er nævnt i lov om arbejdsmarkedsfonde § 8, stk. 1, litra a (vederlag i penge mv. for personligt arbejde i tjenesteforhold), b (fri firmabil og telefon), d (fratrædelsesgodtgørelser mv.) og e (vederlag/ honorar mv. for personligt arbejde her i landet uden for ansættelsesforhold, som ikke kan henføres til selvstændig erhvervsvirksomhed). Derimod skal indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, herunder indbetalinger til ATP, samt ATP-indbetalinger for overførelsesindkomstmottagere, jf. lov om arbejdsmarkedsfonde § 8, stk. 1, litra c og f, ikke indgå i opgørelsen af indkomsten.

For selvstændigt erhvervsdrivende opgøres indkomsten af de indtægtsarter, som er nævnt i lov om arbejdsmarkedsfonde § 10 (overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed).

Herudover foreslås det, at der i indkomsten også indgår dagpenge, dvs. ydelser, der udbetales af en arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløhedsforsikring mv., dagpengegodtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag, der udbetales af arbejdsgivere i henhold til § 84 i lov om arbejdsløhedsforsikring mv. og dagpenge efter loven om dagpenge ved sygdom eller fødsel, bortset fra dagpenge, der erstatter B-indkomst eller ydes som frivillig sikring efter lovens § 20. Den indkomst, der anvendes ved beregningen af justering af befordringsfradraget, er dermed den skattepligtiges helårsindkomst, selvom den skattepligtige har været arbejdsledig m.v. i en del af året.

Indkomstbeløbet på de nævnte 136.100 kr. (1987-niveau) reguleres efter personskattelovens § 20.

2. Fri firmabil

De nuværende regler for beskatning af fri firmabil, der blev indført i 1993 med virkning fra og med 1994, er baseret på, at arbejdsgiveren afholder alle udgifter vedrørende firmabilen, herunder driftsudgifter såsom forsikringer, diverse afgifter, benzinudgifter og reparationsomkostninger.

Som nævnt tidligere udgør den skattemæssige værdi af fri firmabil i 1998 23 pct. af bilens værdi, som dog mindst er 150.000 kr. og højst er 400.000 kr. De 23 pct. skal i et vist omfang modsvare den fordel, som lønmodtageren har ved, at arbejdsgiveren afholder alle omkostningerne vedrørende bilen.

Undersøgelser viser, at der i perioden 1993-1998 har været en skæv udvikling mellem bilprisudviklingen og udviklingen af øvrige udgifter, såsom repara-

tionsudgifter, benzin- og oliepriser. Driftsomkostningerne er således steget kraftigere end bilpriserne.

Når der tages udgangspunkt i, at den skattemæssige værdi af fri firmabil i højere grad skal modsvare udgifterne ved selv at holde privat bil, bør skatteprocenten justeres i forhold til pris- og udgiftsudviklingen siden 1993.

Det foreslås derfor, at beskattningen af fri firmabil forhøjes ved at lade procentsatsen stige fra 23 pct. i 1998 til 24 pct. i 1999 og til 25 pct. fra og med 2000.

Provenumæssige konsekvenser.

1. Justering af befordringsfradraget fra og med 2002

Provenutabet ved ordningen skønnes at udgøre ca. 140 mill. kr. årligt (1998-niveau). Idet ligningsmæs-

sige fradrag fra og med 2002 kun fratrækkes ved opgørelsen af grundlaget for de kommunale indkomstskatter (skattepligtig indkomst) vedrører hele provenutabet kommunerne. Provenutabet er medregnet til den samlede provenuoversigt over de foreslåede skattejusteringer på personskatteområdet. Der henvises til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte lovforslag om ændring af lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), lov om kommunal indkomstskat og skattestyrelsesloven (Skattejusteringer).

Ca. 723.000 personer foretager fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads. Af disse skønnes knap halvdelen (ca. 340.000) at blive omfattet af den særlige regel om justeret fradrag, jf. tabel 1 og 2.

Tabel 1. Gennemsnitlig forhøjelse af befordringsfradraget i 2002 fordelt efter indkomstens størrelse. (1998-niveau)

Aftrappingsindkomst	Antal	Gennemsnit	I alt
Kr.	(1.000)	Kr.	Mill. kr.
Under 100.000.....	86	1.075	95
100.001 - 150.000.....	59	1.805	105
150.001 - 200.000.....	96	1.755	170
200.001 - 230.000.....	97	610	60
I alt personer med justering af fradraget	338	1.095	430

Knap halvdelen af forhøjelsen af befordringsfradraget tilfalder erhvervsaktive med indkomster under 150.000 kr.

Tabel 2. Personer med befordringsfradragjustering fordelt efter forhøjelsen af fradragets størrelse. (1998-niveau)

Forhøjelse af fradraget	Antal	Gennemsnit	I alt
Kr.	(1.000)	Kr.	Mill. kr.
1 - 500.....	122	230	30
501 - 1.000.....	72	730	55
1.001 - 2.500.....	93	1.570	145
2.501 - 5.000.....	40	3.340	135
Over 5.000.....	11	5.810	65
I alt personer med justering af fradraget	338	1.095	430

Tabel 2 viser bl.a., at 11.000 erhvervsaktive med særlig lang transport får en forhøjelse af fradraget på over 5.000 kr. til det normale befordringsfradrag.

I tabel 3 er vist eksempler på forhøjelse af befordringsfradraget efter lovforslaget.

Tabel 3. Eksempler på forhøjelse af befodringsfradraget.

Aftrappingsindkomst:	180.000 kr.	190.000 kr.	215.000 kr.
Befodringsfradrag	Kr.	Kr.	Kr.
5.000 kr.	1.250	1.000	375
10.000 kr.	2.500	2.000	750
24.000 kr.	6.000	4.800	1.800
30.000 kr.	6.000	4.800	1.800

Marginalskattestigningen for lønindkomst for personer med befodringsfradrag, der befinder sig i aftrappingsintervallet afhænger af størrelsen af befodringsfradraget. Marginalskatten vil stige mellem 0 og 3,9 procentpoints. Den maksimale marginalskattestigning indtræffer ved befodringsfradrag på 24.000 kr. og derover (før forhøjelse af fradraget).

2. Fri firmabil

Efter udviklingen i forbrugerpriserne er omkostningerne ved bilhold steget med 15 pct. i perioden 1993-1998, medens bilpriserne alene er steget med 5 pct. Herved modsvarer beskatningen af fri firmabil til rådighed ikke i samme omfang som tilsigtet i 1993 omkostningerne ved selv at holde bil, idet dette ville have forudsat, at bilpriserne var steget i samme takt som de øvrige omkostninger ved bilhold. Dette begrundes, at satsen på de 23 pct. forhøjes med 10 pct. eller ca. 2 procentpoints til 25 pct.

En forhøjelse af procentsatsen fra 23 pct. til 24 pct. i 1999 og til 25 pct. fra 2000 skønnes at indbringe et merprovenu på ca. 80 mill. kr. i 1999 og ca. 160 mill. kr. årligt fra og med 2000. Merprovenuet er medregnet til den samlede provenuoversigt over de foreslåede skattejusteringer på personskatteområdet. Der henvises til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte lovforslag om ændring af lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), lov om kommunal indkomstskat og skattestyrelsesloven (Skattejusteringer).

Administrative konsekvenser for det offentlige, herunder skattemyndighederne.

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter på 1,5 mill. kr. Derudover skønnes forslaget ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget om det justerede befodringsfradrag sikrer, at erhvervsaktive med lavere indkomster bevarer den skattemæssige værdi af befodringsfradraget ef-

ter, at skattejusteringer er fuldt indfasat. Forslaget vil således medvirke til at bevare mobiliteten på arbejdsmarkedet til gavn for beskæftigelsen og endvidere bidrage til forebyggelse af flaskehalsproblemer. Forhøjelsen af procentsatsen for fri firmabil til rådighed skønnes ikke at have mærkbare erhvervsøkonomiske konsekvenser. Forslaget skønnes ikke at have erhvervsadministrative konsekvenser.

Miljømæssige konsekvenser.

Forslaget om det justerede befodringsfradrag har samme virkning, hvad enten den daglige transport sker med kollektive trafikmidler eller i egen bil. Det skønnes ikke, at forslaget i sig selv medfører et øget pendlingsomfang, og det vil derfor ikke have miljøbelastende virkninger. Forhøjelsen af procentsatsen for fri firmabil til rådighed skønnes ikke at påvirke kørselsomfanget og har dermed ingen miljømæssig effekt.

Forholdet til EU-retten.

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Grundbeløbet, for hvor aftrappingen starter, er i den foreslåede lovtekst fastsat til 136.100 kr. i 1987-niveau. I 1998-niveau svarer dette til en indkomst på 180.000 kr. I 2002 vil beløbet efter regulering efter personskattelovens § 20 udgøre ca. 208.000 kr.

Skattepligtige med en indkomst, der ikke overstiger 180.000 kr. (1998-niveau), kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratække 25 pct. af befodringsfradraget, som opgjort efter de almindelige regler i ligningslovens § 9 C, dog højst 6.000 kr.

Skattepligtige med en indkomst, der overstiger 180.000 kr. (1998-niveau), kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratække 25 pct. af befodringsfradraget, som opgjort efter de almindelige regler i

ligningslovens § 9 C, dog højst 6.000 kr. For skattepligtige med en indkomst, der overstiger 180.000 kr. (1998-niveau), reduceres procentsatsen og maksimumbeløbet på de 6.000 kr. med henholdsvis 0,5 procentpoint og 2,0 pct. pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger 180.000 kr. Maksimumbeløbet nedsættes således med 120 kr. pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger 180.000 kr.

Aftrappingsreglen medfører, at muligheden for justering af befodringsfradraget bortfalder ved en indkomst på 230.000 kr. (1998-niveau). Derudover medfører aftrappingsreglen også, at procentsatsen og maksimumbeløbet først reduceres ved hele tusinder. Er indkomsten f.eks. 180.999 kr., skal justeringen af fradraget beregnes med en procentsats på 25 pct., og maksimumbeløbet er fortsat 6.000 kr. Er indkomsten på 181.000 kr., skal justeringen af fradraget derimod beregnes med en procentsats på 24,5 pct., og maksimumbeløbet er reduceret til 5.880 kr.

Det foreslås, at den indkomst, der skal danne grundlag for beregning af justering af befodringsfradraget, opgøres med udgangspunkt i de samme regler, som gælder for beregning af arbejdsmarkedsbidraget. Der tages udgangspunkt i indkomsten før beregning og fradrag af arbejdsmarkedsbidrag. Den indkomst, som skal danne grundlag for beregning af justering af befodringsfradraget, opgøres som summen af årets samlede indtægter efter lov om arbejdsmarkedsfonde § 8, stk. 1, litra a, b, d og e, og § 10.

Løn- og honorarindkomster opgøres af de indtægtsarter, som er nævnt i lov om arbejdsmarkedsfonde § 8, stk. 1, litra a, b, d og e.

Indkomster ved selvstændig erhvervsvirksomhed opgøres af de indtægtsarter, som er nævnt i lov om arbejdsmarkedsfonde § 10.

Herudover foreslås det, at der i indkomsten også indgår dagpenge, dvs. ydelser, der udbetales af en arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløshedsforsikring mv., dagpengegodtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag, der udbetales af arbejdsgivere i henhold til § 84 i lov om arbejdsløshedsforsikring mv. og dagpenge efter loven om dagpenge ved sygdom eller fødsel, bortset fra dagpenge, der erstatter B-indkomst eller ydes som frivillig sikring efter lovens § 20. Dagpenge skal således medregnes til indkomsten i de tilfælde, hvor

den skattepligtige i indkomståret både har arbejds-/erhvervsindtægt og dagpengeindtægt mv.

De dagpenge, som indgår i indkomsten er indtægter, der i henhold til kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra d, skal henregnes til A-indkomst, jf. bekendtgørelse nr. 768 af 19. september 1995 (kildeskattebekendtgørelsen), som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 70 af 30. januar 1998, § 20, nr. 5, 6 og 8a. Der er således tale om indtægter, som i forvejen indberettes til skatemyndighederne.

Til nr. 2

Lønmodtagere, der modtager arbejdsgiverbetalt befodrning, har efter ligningslovens § 9 C, stk. 6, mulighed for at foretage fradrag for befodrning efter § 9 C, stk. 1, mod, at den skattepligtige ved indkomstopgørelsen medregner værdien af fri befodrning svarende til fradraget efter § 9 C, stk. 1, for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befodrning.

Det foreslås at præcisere bestemmelsen således, at værdien af arbejdsgiverbetalt fri befodrning kun udgøres af normalfradraget efter § 9 C, stk. 1-3, altså uden justering af befodringsfradraget efter stk. 4.

Til nr. 3 og 5

Ændringerne er konsekvensændringer som følge af § 1, nr. 1.

Til nr. 4

Det foreslås, at procentsatsen for beregningen af den skattemæssige værdi af fri firmabil forhøjes.

Procentsatsen foreslås fastsat til 24 for indkomståret 1999 og til 25 fra og med indkomståret 2000.

Til § 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. § 1, nr. 4, om forhøjelse af beskatningsprocenten for fri firmabil har virkning fra og med indkomståret 1999. § 1, nr. 1-3 og 5, om justeringen af befodringsfradraget har virkning fra og med indkomståret 2002. For indkomståret 1998 og tidligere indkomstår finder de hidtidige regler i ligningslovens § 16, stk. 4, 2. pkt., anvendelse.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af forslaget.*

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 C indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Skattepligtige med en indkomst, der ikke overstiger 136.100 kr., kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratække 25 pct. af befodringsfradraget, som opgjort efter stk. 1-3, dog højst 6.000 kr. Skattepligtige med en indkomst, der overstiger 136.100 kr., kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratække 25 pct. af befodringsfradraget, som opgjort efter stk. 1-3, dog højst 6.000 kr. Procentsatsen og maksimumbeløbet på 6.000 kr. efter 2. pkt. reduceres med henholdsvis 0,5 procentpoint og 2,0 pct. pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger 136.100 kr. Indkomsten efter 1.-3. pkt. opgøres efter lov om arbejdsmarkedsfonde § 8, stk. 1, litra a, b, d og e, og § 10 samt ydelser, der udbetales af en arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., dagpengegødtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag, der udbetales af arbejdsgivere i henhold til § 84 i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. og dagpenge efter loven om dagpenge ved sygdom eller fødsel, bortset fra dagpenge, der erstatter B-indkomst eller ydes som frivillig sikring efter lovens § 20. Indkomstbeløbet på 136.100 kr. reguleres efter personskattelovens § 20.«.

Stk. 4 - 7 bliver herefter stk. 5 - 8.

2. § 9 C, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Har den skattepligtige adgang til en af arbejdsgiveren betalt befodrning med offentlige

eller private transportmidler, og har den skattepligtige foretaget fradrag for befodrning efter stk. 1-4, skal den skattepligtige ved indkomstopgørelsen medregne værdi af fri befodrning svarende til fradraget efter stk. 1-3 for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befodrning.«.

3. I § 9 C, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af stk. 1-3, herunder regler om, hvorledes den normale transportvej efter stk. 1 fastlægges. Hvor ganske særlige hensyn til de skattepligtige taler derfor, kan ministeren endvidere fastsætte regler, hvorefter bestemmelserne i stk. 1-3 fraviges.

Stk. 5. Modtages hel eller delvis skattefri befodrningsgødtgørelse efter § 9, stk. 5, kan der ikke foretages fradrag for den befodrning, der har dannet grundlag for gødtgørelsen.

Stk. 6. Har den skattepligtige adgang til en af arbejdsgiveren betalt befodrning med offentlige eller private transportmidler, og har den skattepligtige foretaget fradrag for befodrning efter stk. 1, skal den skattepligtige ved indkomstopgørelsen medregne værdi af fri befodrning svarende til fradraget efter stk. 1 for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befodrning.

Stk. 7. Medlemmer af Folketinget, ministre og danske medlemmer af Europa-Parlamentet kan ikke foretage fradrag efter stk. 1-3 for befodrning i forbindelse med folketingshvervet. Det samme gælder, hvis de ovennævnte anvender et frikort eller frirejse til offentlige

transportmidler i forbindelse med andre hverv eller andet arbejde.

4. § 16, stk. 4, 2. pkt., affattes således: »For indkomståret 1999 udgør procentdelen 24, og for indkomståret 2000 og følgende indkomstår udgør procentdelen 25.«.

5. I § 16, stk. 4, 8. pkt., ændres »§ 9 C, stk. 6« til: »§ 9 C, stk. 7«.

Stk. 4. Den skattepligtige værdi af en bil, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, sættes til en årlig værdi på en procentdel af bilens værdi, dog mindst af 150.000 kr. og højst af 400.000 kr. Procentdelen udgør 20 for indkomståret 1994, 21 for indkomståret 1995, 22 for indkomståret 1996 og 23 for indkomståret 1997 og følgende indkomstår. For biler, der er anskaffet af arbejdsgiveren højst tre år efter første indregistrering, opgøres bilens værdi i det indkomstår, hvori første indregistrering er foretaget, og i de to følgende indkomstår til den oprindelige nyvognspris og

herefter til 75 pct. af nyvognsprisen. For biler, der er anskaffet mere end tre år efter første indregistrering, og for tidligere hyrevogne, der anskaffes uden berigtigelse af registreringsafgift, opgøres bilens værdi til arbejdsgiverens købspris inklusive eventuelle istandsættelsesudgifter. Er bilen kun til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi svarende til det antal hele måneder, hvori bilen ikke har været til rådighed. Hvis en bil, der af arbejdsgiveren m.v. er stillet til rådighed for den skattepligtige udelukkende for erhvervsmæssig kørsel, benyttes privat, beskattes værdien af den private benyttelse i det pågældende år efter reglerne i 1.-4. pkt. Kørsel mellem hjem og virksomheden højst 1 dag om ugen anses ved anvendelsen af reglerne i 6. pkt. ikke for privat kørsel for skattepligtige, der som led i kundeopsøgende arbejde fra hjemmet i øvrigt udelukkende kører erhvervsmæssigt. Den skattepligtige værdi efter 1.-6. pkt. nedsættes med den skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren m.v. for råderetten, men nedsættes ikke med eventuelle beløb, der beskattes efter reglen i § 9 C, stk. 6.

Skriftlig fremsættelse (2. juni 1998)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), lov om kommunal indkomstskat og skattestyrelsesloven. (Skattejusteringer).

(Lovforslag nr. L 92).

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde med flere love. (Sammenlægning af arbejdsmarkedsfondene m.v.).

(Lovforslag nr. L 93).

Forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat. (Ejendomsværdiskatteloven).

(Lovforslag nr. L 94).

Forslag til lov om ændring af forskellige skateloove. (Ændringer som følge af lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat).

(Lovforslag nr. L 95).

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Befordringsfradragjustering for lavindkomster og forhøjelse af beskatningsprocenten for fri firmabil).

(Lovforslag nr. L 96).

Jeg skal i den forbindelse henvise til arbejdsministerens forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med flere love (Særlig pensionsopsparing) og socialministerens forslag til lov om ændring af lov om social pension (Forhøjelse af pensionstillæg til gifte og samlevende), der fremsættes samtidig med nærværende lovforslag.

Dansk økonomi har været i fremgang siden 1993, og ledigheden er nu nede på et niveau, som med den nuværende struktur på arbejdsmarkedet kan sidestilles med fuld beskæftigelse. Derved er det lykkedes at realisere et af de højest prioriterede mål.

I det sidste år har væksten i dansk økonomi imidlertid været for stærk, hvilket har forringet

betalingsbalancen og øget presset på arbejdsmarkedet. En fortsættelse af det hurtige og kraftige fald i ledigheden vil føre til overophedning. Det skal undgås, at opsvinget på den måde får lov at ødelægge sig selv. Uden et effektivt politisk indgreb er der en reel risiko for, at renten stiger og for en varig forringelse af konkurrenceevnen.

Det kan være grundstenen til en nedgangsperiode. Det vil særligt være til skade for arbejdsmarkedets svage grupper, hvis ledigheden igen begynder at stige. Også boligejerne ville blive ramt. Boligmarkedet reagerer meget kraftigt på konjunkturudsving. En ustabil økonomi giver et endnu mere ustabil marked for ejerboliger.

Derfor kan fremgangen ikke fortsætte i det hidtidige tempo.

Regeringens strategi er at stabilisere den økonomiske udvikling. Det skal ske med en moderat finanspolitisk stramning og en stigning i den private opsparing. Et afgørende bidrag hertil skal komme fra en justering af skattesystemet.

De foreslåede justeringer i skattesystemet i årene 1999-2002 skal ses som en videreudvikling ad det spor, som blev lagt med den seneste skattereform fra 1993.

Ændringerne er tilrettelagt, så de fortsætter styrkelsen af den private opsparing og reduktionen af marginalskatterne især for de lavere lønede på arbejdsmarkedet finansieret ved en bredere skattebase og mindre skatteværdi af fradragene.

fordelingsprofilen i skattereformen fra 1993 blev fastlagt under forudsætning af, at den gennemsnitlige kommunale skatteprocent forblev konstant. Denne forudsætning blev blandt andet bygget på, at det skrå skatteloft og den kommunale medfinansiering heraf ville udgøre et tilstrækkeligt incitament til at holde kommuneskatterne i ro.

Det kan konstateres, at denne forudsætning

F. t. l. om indkomstskat for personer m.v. mfl.

ikke holdt. Den gennemsnitlige kommunale skattesats er steget med 2,2 pct.point siden 1994 og udgør nu 32,4 pct. (inkl. kirkeskatten) i en gennemsnitskommune. Det betyder, at der i dag kun findes ganske få kommuner, hvor det skrå skatteloft, der sætter loft over beskatningen af den sidst tjente krone, ikke er effektivt. Således udgør det gennemsnitlige nedslag i topskatten 2,7 pct.-point i 1998, svarende til en effektiv topskattesats på 12,3 pct.

Ændringerne i den foreslåede justering af 1998-skattesystemet er med baggrund heri målrettet, så de bliver til særlig fordel for de laveste arbejdsindkomster og i mindre grad for de højere indkomster. Det har bl.a. sin baggrund i, at de lavere indkomster fuldt ud er blevet pålagt de højere kommuneskatter. Det er kun sket i begrænset omfang for de højeste indkomster, som har fået nedslag som følge af det skrå skatteloft.

Det er gjort ved at sænke bundskatten med 2 pct.point og forhøje grænsen for mellemskatten med 32.000 kr. frem til 2002 samt ved at fastholde det skrå skatteloft uændret på 58 pct. Den højere mellemskattegrænse indebærer, at progressionen i beskatningen af lønindkomst sætter ind på et højere niveau end i dag, hvor det sker ved indkomster umiddelbart over dagpengemaksimum.

Det foreslås, at arbejdsmarkedsbidraget - udover de nuværende formål - med virkning fra og med 1999 tillige sigter på at dække statslige udgifter til førtidspension, revalidering, fleksjob og skånejob m.v. Hermed fastholdes arbejdsmarkedsbidraget for lønmodtagere og selvstændigt erhvervsdrivende uændret på 8 pct. i 1999.

Samtidig foreslås det, at der fra og med 1999 sker en sammenlægning af de 3 eksisterende fonde -Dagpengefonden, Aktiveringsfonden og Sygedagpengefonden- til én fond - Arbejdsmarkedsfonden. Der sker herved en forenkling ved opgørelse af reguleringsbehov og fastsættelse af bidragsatser.

Skattesystemets bidrag til styrkelse af den private opsparing sker ved at fjerne fradraget for negativ kapitalindkomst i grundlaget for mellemskatten fra og med 1999. Endvidere fjernes fradraget for negativ kapitalindkomst i grundlaget for bundskatten med halvdelen i 2000 og fuldt ud fra og med 2001.

Det betyder, at skatteværdien af rentefradraget gradvis sænkes fra 46,4 pct. i 1998 (40,4 pct. for skatteydere, der ikke betaler mellemskat) til

32,4 pct. fra og med 2001 i en gennemsnitskommune. Strukturumlægningen vil aflaste den almindelige finanspolitik, øge opsparingen og bidrage til at dæmpe væksten i priserne på boligmarkedet, der er steget kraftigt de senere år.

Ligningsmæssige fradrag, f.eks. befordringsfradraget og fradrag for faglige kontingenter, udgår af grundlaget for bundskatten i 2002 og får dermed også en skatteværdi på gennemsnitlig 32,4 pct. imod 40,4 pct. i 1998.

Som kompensation for den mistede skatteværdi af befordringsfradraget og som beskæftigelsesfremmende foranstaltning foreslås der et forhøjet fradrag for befordring mellem hjem og arbejde til personer med lavere indkomster. Forhøjelsen af befordringsfradraget aftrappes i takt med stigende indkomst.

Derudover forhøjes procentsatsen for fri firmabil fra 23 pct. i 1998 til 24 pct. i 1999 og til 25 pct. fra og med 2000.

Endelig foreslås det, at beskatningen af den såkaldte lejeværdi afskaffes for størstedelen af alle ejerboliger. Herunder for ejere af parcelhuse, ejerlejligheder, sommerhuse, stuehuse m.v. Samtidig foreslås det særlige standardfradrag ophævet.

Til gengæld for lejeværdibeskatningen indføres for disse ejendomme en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat på ejerboliger. Ejendomsværdiskatten er ikke som skatten af lejeværdi en indkomstskat, men en ejendomsskat på boligværdien af en ejerbolig.

For nuværende ejere medfører omlægningen generelt set ikke et øget beskatningsniveau af ejerboliger.

For kommende ejere er der tale om en moderat stramning i beskatningsniveauet, som vil være med til at dæmpe prisudviklingen på ejerboliger.

De samlede justeringer på personskatteområdet medfører en nettobelastning af husholdningerne på ca. 0,2 mia. kr. i 1999. I 2000 vil der fremkomme et samlet provenutab på ca. 0,7 mia. kr., der gradvis stiger til 3,3 mia. kr. i 2002 i takt med sænkningen af bundskatten og forhøjelsen af bundfradraget for mellemskatten.

Den nye ejendomsværdiskat skønnes i 2002 at indbringe ca. 7 mia. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslagene, skal jeg anbefale disse forslag til Folketingets hurtige og velvillige behandling.